

har anset det for ganske nødvendigt, at alle var enige om, at der skulde paalignes en Tillægslov til en saadan Mand; der skulde være en saadan Glæde over hans Gerning, at i hvert Fald ingen vilde stemme imod. Og det er det høje Landstings Medlemmer vel bekendt, at med Hensyn til enstemmig Indstilling til et Præsteembede er det altid blevet fortolket saaledes, at det ikke blot er en Selvfølge, at en Nej-Stemme ødelægger Sagen, men at alle de afgivne Stemmer skal være givet for den paagældende. I Forhold dertil er det en Mildnelse, at der skal være tre Fjerdedeles Majoritet. Der er allerede gennem den kirkelige Lovgivning givet en Belønning til det Fællesmøde om en aandelig Sag, som en Præstekaldelse kan være; naar Menigheden i den Grad gennem sine Repræsentanter har kunnet enes om et Ønske, har man ønsket at imødekomme det. Det er ganske det samme, der foregaar her. Endelig maa jeg have Lov til at spørge: Mon det virkelig var en saa stor og bedrøvelig Ting, dersom de, der er omtalt i § 1, havde vanskeligt ved at komme ind? En af de Grupper, der omtales der, er praktisk talt gaaet ud. En anden Gruppe er de, der staar i danske Missionssekskabers Tjeneste. Det største og mest ansete af disse danske Missionssekskaber kræver næsten som Regel teologisk Eksamen, saa allerede af den Grund er disse Mænd fuldkommen kvalificerede til at søge Embede, hvis de forlader Missionsgerningen. Tilbage bliver de lutherske Frimenighedspræster. Jeg synes ikke, det er saa overordentlig bedrøveligt, om de, hvis de skal gaa ind i Embede i Folkekirken, skal vælges efter enstemmig Indstilling, saaledes at ingen af Menigheden protesterer derimod.

Men Sagens Kærne er i Virkeligheden den — derom bliver vi, Mindretallets Repræsentanter og jeg, ikke enige —, om det teologiske Studium er en værdifuld Ting, eller om man skal bane en Sidevej, og denne Sidevej skal blive den store, brede Kongevej. Derom er vi uenige. Jeg mener ikke, det skal ske. Jeg mener, at det teologiske Studium skal være Hovedvejen, og at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at forbedre det, gøre det mere praktisk, om det tiltrænges, men ikke sænke Niveaue. Naar man mener dette, vedkender man sig aabent, at her har vi Undtagelsen. Saaledes er det kommet ind i dansk Lovgivning. Det er kommet ind som en Undtagelse, og som en Undtagelse bør det fremdeles bevares. Naar man er meget betænkelig ved dette meget ufrisindede Forslag, jeg her har tilladt mig at fremsætte for det

høje Ting, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det for det første er Udtryk for Frisind, at jeg ønsker denne Adgang bevaret. Der er dem, som ikke ønsker det. Dernæst, at jeg har ønsket, at Lægfolkspræster skal have lettere Adgang til Forflyttelse, og har været rede til at gaa med til kun at kræve 7 Aars Tjeneste, som Udvalgets Flertal ønskede, ja, hele Udvalget begærede. At der i det hele taget virkelig er gjort Forsøg paa at fastslaa Princippet som værdifuldt. Jeg modtager denne Lov, hvis den høje Rigsdag vedtager den, ikke som noget, jeg nødtvunget gaar med til, men som noget, jeg ønsker gennemført, men jeg ønsker den netop gennemført som Undtagelseslov. Og da jeg ønsker Lovforslaget gennemført, vil jeg meget beklage, om det socialdemokratiske Parti ser sig nødsaget til at stemme imod Forslaget, naar det kommer til Afstemning ved tredje Behandling.

Ordføreren (*Inger Gautier Schmit*):

Naar man ser de meget vidtgaende Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, kunde man uvilkaarlig tro, at det foreliggende Lovforslag tilsigtede at skabe en helt ny Ordning med Hensyn til Uddannelsen af Præster i Folkekirken. Men dette er ingenlunde Tilfældet, idet det, der her tilsigtes, i høj Grad er Undtagelsen, og man slet ikke tilsigter at ændre ved den almindelige bestaaende Ordning i saa Henseende, nemlig at den teologiske Embedseksamen er det normale Udgangspunkt, naar man vil være Præst i Folkekirken. Og naar vi har tilføjet i vor Betænkning den ganske korte Bemærkning, at vi ikke ønskede at gaa ind paa principielle Spørgsmaal af anden Art end det, Lovforslaget angaar, har vi bl. a. herved tænkt paa, at vi ikke ønskede ved Behandlingen af denne Undtagelseslov at optage videregaaende Forhandlinger om en fuldstændig Omlægning af hele dette Forhold, idet vi har ment, at det hørte ind under et helt andet Lovforslag. Det andet principielle Spørgsmaal, som vi ikke har ønsket at inddrage under denne Undtagelseslov, var Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder, idet vi har ment, at ogsaa dette Spørgsmaal hørte hen under et ganske andet Lovforslag end det foreliggende.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), mente, at Kravet om „enstemmig Indstilling“ i det i Ændringsforslag Nr. 8 omhandlede Tilfælde var ganske uantageligt og vilde, hvis Ændringsforslaget vedtoges, skabe en polsk Rigsdag. Jeg kan henholde